

АКС-САДО

ТИТРАБ КЕТДИМ

Бир ривоят эшитганим бор. Қадимда бир боадаб ўғлон бор экан. Қишда ҳатто отанаси ўтирган уйнинг томига қор нурагани ҳам чиқмас экан. Улар бошқа хонага ўтганларидан кейингина бу юмушни бажаришга киришаркан.

Уша ўғлон катта кўчада от миниб кетаётганда, узоқдан ўзи томон келаётган мўйсафидларни кўриб қолибди. Отдан тушиб, жилвони чап қўлига ушлаб, ўнг қўлини кўксига қўйиб, мўйсафидларга салом берибди. Улар дуо қилиб, узоқлашганларидан кейингина отга минибди.

Эсимда қолгани шу. Яна ривоятнинг охири ҳам ёдимда. Уша боадаб ўғлон аввало отанасининг, қолаверса, маҳалла-кўйдагиларнинг дуоси билан мурод-мақсадига етибди.

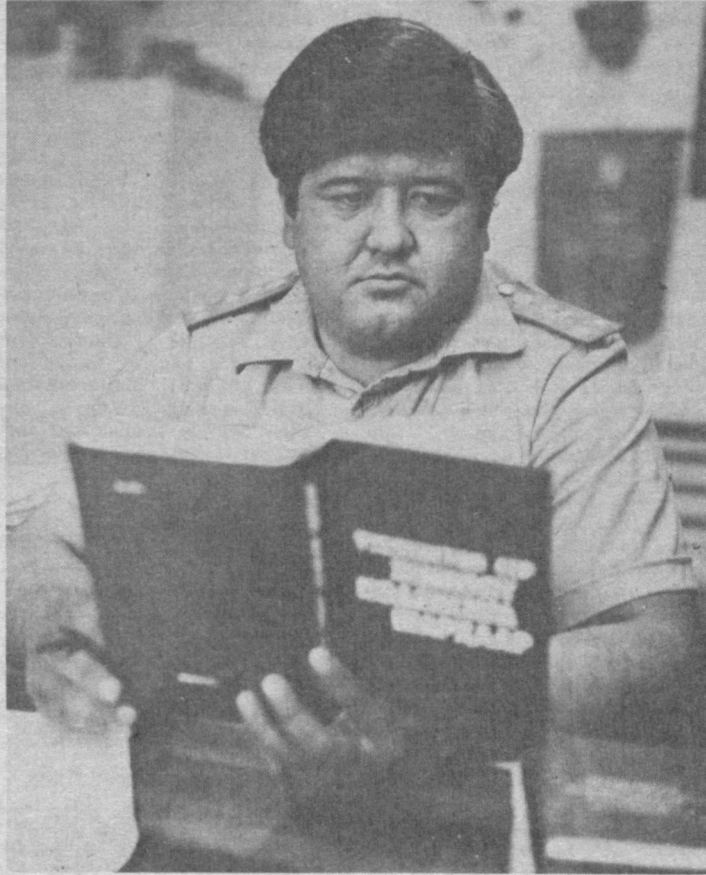
«Поста» рўзномасида «Бир жиноят тарихи» деб номланган мақолани ўқигач, шу ривоят ёдимга тушди. Ён-атрофимизда ривоятдаги каби боадаб йигитлару шарм-ҳаёли қизлар кўп. Минг афсуски, мақоладаги каби нобакорлар ҳам йўқ эмас. Қаранг-а, оқ сут берган онаси билан зинно қилишга уринибди-я.

Мусулмончиликда ўлган одамнинг орқасидан гапирриш гуноҳ ҳисобланади. Лекин ёмонлиги бошига етган уша ифлосга, шунга ўхшаган палидларга тупураман.

Адҳамга ўхшаш онабозорлар гулзордан ўсиб чиққан тикандир мисли.

У буй кўрсатдим, баҳридан ўтиш керак. Чунки бола бошидан, деган гаплар бор.

Мастура ТОЛИПОВА,
Тошкент шаҳрида яшовчи беш боланинг онаси.

Усвалихон Учқўрғон тумани ИИБнинг кўзга кўринган милиция ходимларидан. Касбини пишиқ-пухта билади. Ўз устида тинимсиз ишлайди. Шу сабабли бўлса керак, у бошчилик қилаётган участкада қонунобузликнинг пайи қирқилган. Лекин бу унинг бамайлихотир юришига асос бўлолмайди.

Усвалихон тинимсиз изланишда. СУРАТДА: 1-милиция участкаси бошлиғи У. Тожибоев ўз назарий билимини оширмоқда. **Б. ХОЛМИРЗАЕВ** олган сурат.

ҚУВОНЧИМИЗ ЧЕКСИЗ

Мустақиллик... Балким кимларгадир бу сўз эриш туолар. Бу сўз одамлар кўзидан, қалбидан, тафаккурдан буткул қувғинди қилинганди. Нотўғри сиёсатнинг қолипи халқимиз онғини шу даражада заҳарлаган эдики, ҳар биримиз кишанларимизни олтин халқадек авайлардик. «Биз бахтлимиз, эркинмиз», — дея оламни бузардик. Марказдан туриб бошқариш бизни журъатсиз, ҳур фикрлай олмайдиган қилиб қўйгандики, ҳатто қўшни билан сўрашишга ҳам юқорининг руҳсати керак эди. Биз учун ҳам марказ ўйларди.

Бугун эса мустақиллик қўлга киргани учун қувонмоқдамиз. Демак ўз хонадонимизнинг саришталиғи учун ўзимиз қайғурадиган вақт келди.

Бу қўтлуғ қадам юртимизни бадавлат, халқимизни меҳр-оқибатли, ҳаётимизни фаровон, болаларимизни бахтли этишига ишонгим келади.

Уйимизда тартиб-интизом, фойз ва барака бўлишини ким хоҳламайди? Ўзбекистонимизни юксакка кўтариш йўлида истеъдодимиз, билимимиз, кучимизни сарфлашимиз лозим. Зеро юрт бойлиғи-бизнинг бойлиғимиз.

Турсуной МИНАВВАРОВА,
милиция лейтенанти.

«КЕЧИККАН САФАР»

«Ушбу жинойи ишнинг қўзғатилишига Бекобод шаҳар... кўчаси, 63-уйда яшовчи Фўқаро Анор А. нинг пичоқдан олган жароҳатлари натижасида вафот этганлиги бўйича тўплаган материаллар асос бўлган.

03/1559-жинойи иш».

Қурбонбой яна опхонада куймаланаётган келинчисига яқинлашди. Бу сафар жувоннинг ҳам асаблари таранглашганди.

— Қани, ҳозироқ чиқинг бу ердан. Хали акангиз келсин... — дейишга улгурди холос.

Қурбонбойнинг руҳий касаллигини ҳамма биларди. Ўзини-ўзи идора қилломай қолган кунлари қўлига тушган буюм билан дуч келган одамга ҳамла қилади. Шунинг учун буни билганлар доимо Қурбонбойга яхши муомала қилишар, иложи борича асабларини ўйнатиш эмас, ҳатто қўзғатмасликка интиларди. Лекин бир кун бу сунъий сукунатнинг портлаши мумкинлиги ҳеч кимнинг ҳаёлига келмасди. Аммо ушбу кун қора қуюндек шиддат билан келди.

Уйда келинчисининг ёлғиз қолганини билган Қурбонбой тегажоглиқ қила бошлади. Унинг: «Акангизга айтиб бераман. Бир адабингизни бериб қўйсин», — деган гаплари жаҳлини чиқарди.

Қурбонбой стол устида турган пичоқни қўлига олиб, келинчисига устма-уст ура бошлади. Унинг чинқириғидан кўни-қўшни югуриб чиқди. Жабрдийда касалхонага етмай ҳаётдан кўз юмди.

Жиноят содир этилди. Бироқ текширишларда жиноятчи руҳий касал, ўз-ўзини идора қила билмайди, деган хулоса чиқарилди. Қурбонбой руҳий касалликлар шифохонасига жўнатилди. Аслида бемор анча илгари юборилиши керак эди.

Бу жиноятда ўғлиннинг касаллигини била туриб, шифохонага ётқизишни хоҳламаган отананиннг ҳам айби бор.

Наҳотки, уни даволаш масканига юбориш учун бир бегуноҳнинг қони керак бўлган бўлса...

Нур БАДИА.

РЭКЕТЧИЛАР УШЛАНДИ

22 август кун кўпна-кундузи беш кишидан иборат гуруҳ масъул лавозимда хизмат қилувчи фарғоналик Игор Г.дан ҳозирча 5 минг, ой охиригача эса 20 минг сўм беришни талаб қилишди. Лекин уларнинг қабиҳ ниятлари пучга чиқди.

Рекетчилар Карл Маркс кўчасида жойлашган консерва заводи рўнарасида милиция ходимлари томонидан ҳибсага олинди.

Муҳаммадрасул КИМСАНБОВЕВ,
милиция майори.

ЎҒРИДА ИНСОФ БОРМИ?

Қариган чорғида худо урди. — деди Зебо хола кўз ёшларини рўмолининг учи билан артаркан. — Инсофсиз 2 минг сўмлик нарсаларимни ўмариб кетибди-я... «Эҳ, бечора содда кампир, ўғрида инсоф бўларканми?» — деб ўйларди жиноят қидирув бўлинимаси катта оператив вакили милиция капитани Хурсанали Эралиев. Лекин далидагини тилига чиқармади.

Йўқолган нарсаларнинг нарҳини кампир айтиб турди, улар хомчўт қилишди — 2 минг 256 сўмлик бўлди.

— Бирор кишидан гумонингиз борми? — деб сўради терговчи милиция капитани Неъматжон Қаландаров кўзини ойнаси синган деразадан узмай.

Кампир бошини чайқади. Изқуварлар кўни-қўшнилар билан суҳбатлашди, шу кун маҳаллага келиб кетган нотаниш кишилар билан қизиқишди. Айтишлари-ча, тахминан ўғрилик содир бўлган пайтда — соат тушдан кейинги 4-5 лар ораларида қора кўзойнакли бир йигитча пайдо бўлган. Уни авваллари жамоа хўжалигида механизатор бўлиб ишловчи Абдулазиз Аҳроровнинг уйда кўришган.

— Ҳа, тўғри, — деди Абдулазиз бошини қашиб. — Адҳамжон гоҳо-гоҳо бизникига келиб туради. Лекин қаерда яшашини, касб-корини мутлақо билмайман. Яна шу Каттамогол қиш-

лари аҳолиси жонга оро кирди. Аввалги сафар ўша Адҳамжон исмли йигит Абдулазизнинг уйига келиб, турли хил кийимлик материаллар сотганини, ҳатто унинг тапқи кўринишини ҳам айтиб беришди.

Оператив гуруҳ энди қидирув ишларини Учқўрғон шаҳрида давом эттирди. Кеч соат 9ларда Лермонтов кўчасидаги биринчи уйдав қидирилаётган шахсга ўхшаш бир йигитчани ИИБга олиб келишди.

— Ҳа, чиндан ҳам Адҳамжон Бозоров мен бўлман, — деди у пинагини бузмай. — Пахтаобод туманиданман. Бу ерга Зухра исмли аёлникига меҳмонга келганман.

Аввалига у роса ўжарлик қилди, бора-бора милиция ходимлари ҳам анойн эмасликларига ишонч ҳосил этгач, тўғрисини тан олиб қўя қолди.

Ўғирлиги учун муқаддам судланган бу шахс аввал таниши Абдулазизникига борганини, кейин эса шу

қишлоқдаги хонадонлардан бирини тунаганини айтиб берди. Ҳатто ўғирланган нарсалар шу тумандаги Соку қишлоғидаги танишларидан бирининг уйига берки тилганини ҳам яширмади.

— Тўхтап, сиз аввал Каттамогол қишлоғига бориб, турли газламалар билан савдо қилган экансиз. Уша газламаларни қаердан олгансиз?

«Тажрибали» ўғри милиционерларнинг бу саволини ҳам жавобсиз қолдирмади.

— Бўлар иш бўлди, яшириб нима қилдим, — деди ва бир оз ўйланиб туриб гапида давом этди. — 9 июль куни Учқўрғон шаҳрининг Андикон кўчасидаги 10-уйга кирганман.

Чиндан ҳам ўша хонадон соҳибаси Ҳанифахон Имомова 2 минг 110 сўмлик газламаларини ўғри олиб кетганлиги ҳақида ИИБга арыз қилган, лекин жиноят ҳанузгача очилмаганди.

— Вой, ярамас-ей, — деди Зебо хола ўғри қўлга олинганини эшитгач, — Ҳирсдай йигит бўла туриб, бир кампирни қақшатмоқчи бўлибдики. Инсофни йўқ эканжу, бўйининг узилгурининг.

Бу гапдан энди оператив гуруҳ аъзолари гуриллаб қулишди.

Вой, холаси тушмагур, ўғрида инсоф не қилсин?

Қ. НУРИТДИНОВ,
Учқўрғон тумани ИИБ бошлиғи ўринбосари милиция майори.

